

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 20. januar 2015 holdt Østre Landsret retsmøde i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Bloch Andersen, Henrik Gam og Nanna Bille (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede kontorfuldmægtig Bjørn Enemark Sørensen.

Der foretoges

12. afd. nr. S-2148-14:

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Klaus Kastrup-Larsen, besk.)

Ingen var tilsagt eller mødt.

Der fremlagdes brev af 6. januar 2015 fra advokat Klaus Kastrup-Larsen.

Sagens akter var til stede.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Efter de foreliggende oplysninger finder landsretten, at der ikke er grundlag for at indhente en udtalelse fra Dansk Byggeris responsumudvalg i sagen, hvorfor

b e s t e m m e s :

Tiltaltes begæring om, at der indhentes en udtalelse fra Dansk Byggeris responsumudvalg tages ikke til følge.

Sagen udsat.

Retten hævet.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 20-01-2015

Bjorn Sorensen
kontorfuldmægtig

Østre Landsret
12. afdeling
Bredgade 59
1260 København K
Sendt pr. e-mail: 12.afdeling@oestrelandsret.dk

S-2148-14

Husen Advokater
Havnegade 29
DK-1058 København K

T +45 3332 2626
F +45 3332 3941
W husenadvokater.dk

Statsadvokaten i København
Kampmannsgade 1
1604 København V
Att.: Vibeke Uldal
Sendt pr. e-mail: vu@ankl.dk

SAK-2014-861-0021

København
8. januar 2015
Sagsnr.:

12. afdelings sag nr. S-2148-14 og Statsadvokatens j.p. nr. SAK-2014-861-0021

I anledning af retsbog af 19. december skal jeg fremkomme med følgende supplerende bemærkninger ud over det, der er anført i mit brev af 2. december 2014.

Jeg fastholder, at Dansk Byggeris responsumudvalg bør anmodes om at besvare spørgsmålene 1 – 6, der er anført i min ankemeddelelse af 15. juli 2014.

Generelt er spørgsmålene tiltænkt at skulle belyse det bevistema, der er til pådømmelse under sagen. Således er der tvist om, hvorvidt anvendelse af en tårnkran som forankringspunkt for en sikkerhedslinje under de konkrete omstændigheder på pladsen, måtte anses for en efter de foreliggende omstændigheder forsvarlig arbejdsmetode til hindring af en faldulykke. Det er tiltaltes synspunkt, at der ikke var andre muligheder for en forsvarlig fastgørelse end det aftalte forankringspunkt. Det er klart at spørgsmålet må omformuleres så der nu henvises til Dansk Byggeri i stedet for skønsmanden, ligesom der naturligvis ikke skal afholdes en skønsforretning.

Spørgsmålene 1 – 3 angår dette bevistema.

Spørgsmål 4 angår det bevistema som er indeholdt i spørgsmålet nemlig, om der er sædvanligt i stilladsbranchen at anvende de pågældende plader til betrædning. Dette er ligeledes omstridt og den faglige organisations synspunkt vedrørende spørgsmålet er relevant.

Spørgsmål 5 kan ligeledes besvares af Dansk Byggeri.

Spørgsmål 6 har betydning i relation til udstrækningen af instruktions- og tilsynspligten, der jo er et væsentligt bevistema under sagen. Der foreligger således en lang række afgørelser der fastslår, at der ikke skal instrueres eller føres tilsyn med erfarne medarbejders udførelse af sædvanlig arbejdsopgaver indenfor vedkommendes sædvanlige arbejdsområde, jf. blandt andet U2004.3040/2H.

Klaus Kastrop-Larsen
Partner, advokat
kkl@husenadvokater.dk

Krista M. K. Schneider
Sekretær
ks@husenadvokater.dk
D: +45 8833 1731

Jeg fastholder således, at spørgsmålene bør tillades stillet. Hverken landsretten eller statsadvokaten kan på forhånd afvise, at Dansk Byggeris besvarelse af spørgsmålene kan have betydning ved sagens afgørelse.

Som nævnt vil der sædvanligvis ikke være omkostninger forbundet med et responsumudvalgs besvarelse, og jeg har ikke tidligere været ude for, at Danske Byggeris responsumudvalg har opkrævet noget gebyr.

Med venlig hilsen

Klaus Kastrop-Larsen

Tilbagesendes til Østre Landsrets 12.afd. under henvisning til S-2148-14 , idet jeg finder, at den af den beskikkede forsvarer, advokat Klaus Kastrup-Larsen, i ankemeddelelsen fremsatte begæring om indhentelse af udtalelse fra Dansk Byggeri ikke bør imødekommes.

Jeg finder således ikke, at der bør meddeles tilladelse til, at indhentelse af udtalelse fra erhvervs - og arbejdsgiverorganisationen inden for byggeri, anlæg og byggeindustri, Dansk Byggeri, afholdes som sagsomkostning og at sådan udtalelse fra Dansk Byggeri anvendes som bevis i medfør af retsplejelovens § 871,stk. 4.

Jeg henviser til, at sagen må anses vel belyst gennem de allerede foreliggende oplysninger samt, at sagens bevistema er, om det gerningsindhold, som er beskrevet i tiltalen og lagt til grund af byretten, er opfyldt: at arbejdet ikke blev planlagt, tilrettelagt og udført sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, idet de to ansatte arbejdede stående oven på overdækningen, i ca. 3 graders frost, uden at der var truffet tilstrækkelige og effektive sikkerhedsforanstaltninger til at forebygge risiko mod gennemstyrtning, idet de ansatte ikke bar sele eller anden form for faldsikringsudstyr, hvorved der opstod fare for skade på ansattes liv og helbred, og den ene ansatte gik igennem taget og styrtede ca. 12-14 meter til underliggende terræn, hvorved han pådrog sig så svære skader, at han senere samme dag afgik ved døden, og om det indebærer en overtrædelse af arbejdsmiljøloven.

Jeg finder således, at der er tale om, at der skal foretages en retlig vurdering på baggrund af et faktisk hændelsesforløb, hvilket efter min opfattelse hører under rettens kompetence og ikke forudsætter en særlig sagkundskab, som retten ikke er i besiddelse af.

Jeg henviser endvidere til, at flere af de spørgsmål, som ønskes stillet synes af hypotetisk karakter, ligesom spørgsmål om, hvad en erfaren stilladsarbejder måtte antages at være bekendt med, synes uden relevans og interesse for afgørelsen af, om arbejdet i den foreliggende konkrete sag var planlagt, tilrettelagt og udført sikkerheds - og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Jeg har sendt advokat Klaus Kastrup-Larsen kopi af denne udtalelse.

Jeg beklager, at jeg ikke har overholdt svarfristen .

Med venlig hilsen

Vibeke Uldal

**Statsadvokaten i København,
den 1. december 2014**

Statsadvokaten i København
Kampmannsgade 1
1604 København V
Att.: Vibeke Uldal

SAK-2014-861-0021

Husen Advokater
Havnegade 29
DK-1058 København K

T +45 3332 2626
F +45 3332 3941
W husenadvokater.dk

Østre Landsret
12. afdeling
Bredgade 59
1260 København K

S-2148-14

København
24 oktober 2014
Sagsnr.:

12. afdelings sag nr. S-2148-14 og Statsadvokatens j.p. nr. SAK-2014-861-0021

Retur fra efterårsferie har jeg modtaget Statsadvokatens brev dateret 7. oktober og Landsrettens kendelse af 14. oktober.

Klaus Kastrup-Larsen
Partner, advokat
kkl@husenadvokater.dk

Jeg havde foretrukket, at jeg havde haft lejlighed til at kommentere indsigelsen fra Statsadvokaten inden Landsretten traf afgørelse. Efter min klients opfattelse er det helt afgørende for forsvaret, at der til brug for Landsrettens behandling af sagen foretages en besvarelse af de spørgsmål der er stipuleret i min ankemeddelelse. Jeg har foreslået, at dette sker under et syn og skøn, men besvarelsen kan lige vel finde sted ved en henvendelse til Dansk Byggeris responsumudvalg, der vil kunne besvare spørgsmålene om god skik indenfor branchen på skriftligt grundlag.

Jeg vil foreslå, at begæringen drøftes under et telefonmøde, såfremt der fremsættes protest fra Statsadvokaten mod at Dansk Byggeris responsumudvalg anmodes om at udtale sig i sagen.

Med venlig hilsen

Klaus Kastrup-Larsen

S2148007- SK

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 14. oktober 2014 holdt Østre Landsret offentligt retsmøde i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Bloch Andersen, Gitte Rubæk Pedersen og Karoline Normann (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede souschef Susanne Korsgaard.

Der foretoges

12. afd. nr. S-2148-14:

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Klaus Kastrup-Larsen, besk.)

Ingen var mødt eller tilsagt.

Der fremlagdes ankemeddelelse med anklageskrift af 24. juli 2014, brev af 3. september 2014 fra den beskikkede forsvarer, advokat Klaus Kastrup-Larsen samt brev af 7. oktober 2014 fra Statsadvokaten i København.

Sagens akter var til stede.

Efter votering afsagdes

K e n d e l s e :

Efter de foreliggende oplysninger finder landsretten, at der ikke er grundlag for at foretage syn og skøn i sagen, hvorfor

b e s t e m m e s :

Tiltaltes begæring om syn og skøn tages ikke til følge.

Sagen udsat.

Retten hævet.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 14-10-2014

Peter Jansen
Sektionsleder

Tilbagesendes til Østre Landsrets 12.afd. under henvisning til S-2148-14 og under vedlæggelse af sagens akter, idet jeg finder, at den af den beskikkede forsvarer, advokat Klaus Kastrup-Larsen, i ankemeddelelsen fremsatte begæring om syn og skøn ikke bør imødekommes.

Jeg henviser til, at sagen må anses vel belyst gennem de allerede foreliggende oplysninger samt, at sagens bevistema er, om det gerningsindhold, som er beskrevet i tiltalen og lagt til grund af byretten, er opfyldt: at arbejdet ikke blev planlagt, tilrettelagt og udført sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, idet de to ansatte arbejdede stående oven på overdækningen, i ca. 3 graders frost, uden at der var truffet tilstrækkelige og effektive sikkerhedsforanstaltninger til at forebygge risiko mod gennemstyrtning, idet de ansatte ikke bar sele eller anden form for faldsikringsudstyr, hvorved der opstod fare for skade på ansattes liv og helbred, og den ene ansatte gik igennem taget og styrtede ca. 12-14 meter til underliggende terræn, hvorved han pådrog sig så svære skader, at han senere samme dag afgik ved døden, og om det indebærer en overtrædelse af arbejdsmiljøloven.

Jeg finder således, at der er tale om, at der skal foretages en retlig vurdering på baggrund af et faktisk hændelsesforløb, hvilket efter min opfattelse hører under rettens kompetence og ikke forudsætter en særlig sagkundskab, som retten ikke er i besiddelse af.

Jeg henviser endvidere til, at syn og skøn i straffesager efter forarbejderne til nugældende retsplejelovs § 210, betænkning nr. 1543- 2013-syn og skøn, i praksis er og fortsat forudsættes anvendt meget sjældent.

Jeg henviser til UfR 2008/2677 V, hvor en begæring blev afslået, hvorimod en begæring blev imødekommet i UfR 2000/693 V, som vedrørte en bil, der var mistænkt for at have påkørt en anden bil og mistænkt for at have haft en ridse efter påkørslen og ladet denne ridse reparere. Syn og skøn skulle afdække, om bilen havde været repareret, der hvor ridsen efter politiets opfattelse havde været. Der var således tale om en ganske anderledes situation end den i nærværende sag foreliggende.

Jeg har sendt advokat Klaus Kastrup-Larsen kopi af denne udtalelse.

Jeg beklager, at det pga. ferie var nødvendigt at anmode svarfristen udsat.

Med venlig hilsen
Vibeke Uldal

**Statsadvokaten i København,
den 7. oktober 2014**

ANKEMEDDELELSE

I Københavns Byrets
sag nr. SS 4-23171/2013

Anklagemyndigheden
(j.nr. 0108-90270-00014-13)

mod

T
(Advokat Klaus Kastrup-Larsen)

Som advokat for T meddeler jeg herved, at Københavns Byrets dom afsagt den 1. juli 2014, fremsendt til modtagelse her på kontoret den 11. juli 2014, påankes til Østre Landsret med følgende:

PÅSTAND:

Principalt frifindelse.

Subsidiært formildelse.

ANBRINGENDER OG BEVISELIGHEDER:

For Landsretten agter T at påberåbe sig samme anbringender, indsigelser og beviseligheder som for byretten.

Overordnet gøres det således gældende, at den overtrædelse af arbejdsmiljøloven, der har fundet sted, og som forårsagede F's død, alene kan henføres til afdødes manglende anvendelse af beskyttelsesudstyr, der var aftalt anvendt, og som var stillet afdøde til rådighed.

Afdøde var en yderst erfaren stilladsarbejder, og der henvises i den forbindelse til de mange kursusbeviser m.v., der er fremlagt under sagen.

Han var således bekendt med, at det var i overensstemmelse med lovgivningens krav, at der skulle anvendes sikkerhedsline i forbindelse med det pågældende arbejde i højden og undladelsen heraf kan alene tilskrives afdøde som uagtsomt.

Under disse omstændigheder skal T frifindes, jf. arbejdsmiljølovens § 83, stk. 3.

Det er i øvrigt tiltaltes synspunkt, at byretten ikke har respekteret det gerningsindhold, der er beskrevet i anklageskriftet. Tiltalen angår alene et anbringende om, at "de ansatte ikke bar sele eller anden form for sikkerhedsudstyr, hvorved der opstod fare for skade på liv og helbred og Fl gik i gennem taget og styrtede ca. 12 – 14 meter til underliggende terræn, hvorved han pådrog sig så svære skader, at han senere samme dag afgik ved døden".

Byretten har begrundet domfældelsen med andre synspunkter end det der er rejst tiltale for, hvilket efter tiltaltes opfattelse ikke kan betragtes som medholdeligt. Tiltalte vil for Landsretten gøre gældende, at anklagemyndigheden er bundet af tiltalens udformning.

Som nævnt er det korrekt, at afdøde ikke bar sikkerhedsline, men dette skyldtes efter bevisførelsen alene et helt upåregneligt fravalg fra afdødes side i forhold til det der var aftalt, og i forhold til det, der var stillet til rådighed for afdøde. Herudover kan der ikke være tvivl om, at undladelse af at anvende sikkerhedsline er i strid med lovgivningskrav.

Situationen falder derfor ind under arbejdsmiljølovens § 83, stk. 3, og tiltalte bør frifindes af denne grund.

Retten ligger til grund, at det ikke var lovligt at anvende kran til fastgørelsespunkt for en sikkerhedsline. For det første er der ikke nogen kausalitet mellem dette forhold og tiltalens beskrivelse af følgen, nemlig Fl's død. Fastgørelse i tårnkran var under de foreliggende omstændigheder den eneste reelle mulighed og var godkendt af samtlige tilstedeværende på pladsen, herunder X2's meget erfarne sikkerhedsfolk, V6 og V7.

Tiltalte vil for Landsretten formentlig begære syn og skøn til vurdering af forsvarligheden og kausaliteten.

Dernæst har byretten kritiseret, at tiltalte ikke har tilkendegivet overfor afdøde, at afdøde ikke måtte gå på aqua-pladerne, når det var frostvej. Der er ingen steder beskrevet, at der ikke må gås på pladerne, når det er frostvej. Der er ikke i producentens datablad et forbud herimod. Det er beskrevet, at pladerne kan blive mere sprøde i frostvej, men ikke at pladerne ikke må betrædes. Tværtimod er der flere steder i databladet vist, at pladerne anvendes til betrædelse. Herudover er der enighed mellem alle vidner, at det er almindelig kendt i stilladsbranchen, at de pågældende plader anvendes til betrædelse – også i frostvej – og at man træder på aqua-plademe de steder, hvor de er understøttet af vanger.

Under alle omstændigheder foreligger der heller ikke vedrørende dette punkt den fornødne kausalitet til den i tiltalen beskrevne følge, idet dødsfaldet skyldtes den manglende anvendelse af sikkerhedsline.

Endelig har byretten begrundet domfældelsen med at tiltalte ikke havde sikret sig, at afdøde og hans makker havde anvendt sikkerhedsline eller andet sikkerhedsudstyr.

Det pågældende forhold angår i realiteten instruktion eller tilsyn, for hvilken der ikke er rejst tiltale, jf. arbejdsmiljølovens §§ 16 – 17. Der er alene rejst tiltale efter arbejdsmiljølovens § 38.

Som nævnt er anvendelse af line standard for rutinerede stilladsmedarbejdere, når der arbejdes i højden i en situation som den foreliggende. Afdøde var fuldt bekendt hermed. Afdøde var sjakbajs for blandt andre F2 og var højtuddannet og erfaren indenfor branchen. Det var helt upåregneligt for tiltalte, at afdøde ikke anvendte den sikkerhedsline, der var stillet til hans rådighed, ligesom det var aftalt, at den skulle anvendes.

Anvendes af line er som nævnt standard for rutinerede stilladsarbejdere som afdøde ved arbejde af den pågældende type.

Som nævnt skyldtes skaden alene afdøde uforklarlige undladelse af at anvende sikkerhedsline.

Med hensyn til arbejdets tilrettelæggelse gøres det i øvrigt gældende, at der bør være et rum for fagligt skøn indenfor stilladsbranchen. Stilladsbranchen er kendetegnet af at man ofte arbejder som de første på et arbejdssted under vanskelige forhold, og dette var netop tilfældet på X. Arbejdstilsynet har – trods flere opfordringer – ikke kunnet oplyse, hvorledes arbejdet rettelig skulle have været tilrettelagt, hvis ikke der skulle ske fastgørelse i sikkerhedslinen i kranen. Der er som nævnte foretaget en faglig vurdering af forholdene på stedet efter nøje gennemgang, blandt andet med afdøde, af de mest hensigtsmæssige fremgangsmåder.

Der bør være et rum for et stilladsfirmas skøn, og der findes ikke grundlag for at tilsidesætte dette skøn, idet en anden arbejds metode ville være farligere. Anvendelse af såkaldt gedetøj til at udføre arbejdet ved vil være farligere end fastgørelse med en kran. En fastboltet tårnkran må i øvrigt anses for et fast forankringspunkt.

Sagsøgte vil antageligt begære syn og skøn og vil anmode om, at Dansk Byggeri anmodes om at bringe en egnet skønsmand i forslag, der kan besvare følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1:

"Skønsmanden anmodes om, efter gennemgang af de foreliggende sagsakter, afholdelse af syns- og skønsforretning på stedet og eventuelle supplerende undersøgelser, som skønsmanden finder nødvendige, oplyse, om anvendelse af en tårnkran som forankringspunkt for en sikkerhedsline under de konkrete omstændigheder må anses for en efter de foreliggende omstændigheder forsvarlig arbejds metode til hindring af faldulykke".

Spørgsmål 2:

"Vil andre metoder have indebåret andre risici ved etablering og ved anvendelse og ved en eventuel redningsaktion ved en gennemstyrning. Der tænkes i den forbindelse på gedetøj eller tilsvarende".

Spørgsmål 3:

"Skønsmanden anmodes om at beskrive, hvad der ville være sket ved en gennemtrædning af de pågældende aqua-plader, såfremt sikkerhedslinen var fastgjort til tårnkranen".

Spørgsmål 4:

"Er det sædvanligt i stilladsbranchen at anvende de pågældende aqua-plader til betrædelse".

Spørgsmål 5:

"Er det almindelig kendt i stilladsbranchen blandt erfarne stilladsmedarbejdere, at man bør betræde aqua-pladerne, hvor de er understøttet af vanger".

Spørgsmål 6:

"Er det almindeligt kendt i stilladsbranchen blandt erfarne stilladsmedarbejdere, at der ved det pågældende arbejde skal anvendes sikkerhedsline eller andet sikkerhedsudstyr".

----- oOo -----

Yderligere spørgsmål forbeholdes såvel før, under som efter den pågældende skønsforretning.

BILAG:

Ingen.

København, den 15. juli 2014

Klaus Kastrup-Larsen

Udskrift af dombogen
D O M

afsagt den 1. juli 2014 i sag

SS 4-23171/2013

Anklagemyndigheden

mod

T

cvr-nummer

Sagens baggrund og parternes påstande

Anklageskrift er modtaget den 20. september 2013.

T er tiltalt for overtrædelse af

arbejdsmiljølovens § 38, stk. 1, jf. § 82, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2 og stk. 5, nr. 1, jf. stk. 4, jf. § 86, jf. bekendtgørelse nr. 599 om arbejdets udførelse af 17. juni 2004 § 13, nr. 1, jf. § 30, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3,

ved den 22. januar 2013 på byggepladsen X, at have været ansvarlig for, at der foregik arbejde med snerydning samt demontage af overdækning af atriumgård bestående af aqua-plader fra X i en højde af 12-14 meter, uden at dette arbejde blev planlagt, tilrettelagt og udført sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, idet virksomhedens 2 ansatte, F1 og F2 arbejdede stående oven på overdækningen, i ca. 3 graders frost, uden at der var truffet tilstrækkelige og effektive sikkerhedsforanstaltninger til at forebygge risiko mod gennemstyrning, idet de ansatte ikke bar sele eller anden form for faldsikringsudstyr, hvorved der opstod fare for skade på ansattes liv og helbred, og F1 gik i gennem taget og styrtede ca. 12-14 meter til underliggende terræn, hvorved han pådrog sig så svære skader, at han senere samme dag afgik ved døden.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Tiltalte har påstået frifindelse.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne V1, V2, F2, V4, V5, V6, V7, V8, V9 og V10.

Tiltalte har forklaret, at selskabet beskæftiger 40-45 mand. I 2011 fik selskabet en entreprise på opstilling af stilladser ved reoveringen af X

. Der var oprindeligt kun tale om udvendigt arbejde, men arbejdet var forsinket, og på et tidspunkt blev de anmodet om at overdække atriumgården.

Overdækningen skulle bruges til at beskytte arbejdet med at lægge nyt tagpap omkring glaspyramiden imod vandindtrængning. Der var to altaner ind mod gården, og omkring disse altaner hvilede stilladset. De kunne ikke få stillads til jorden. Billed 1 viser glaspyramiden, og en mand der går på tagpappet. Men kan også se stilladset, der hviler på altanerne. Stilladset består af vanger og drager. Billed 7 viser overdækningen, altanerne som stilladset støtter sig på, samt dækket, som arbejderne gik på. De opsatte overdækningen ved at samle det på et fladt tag ved siden af. Derefter skubbede man dragerne med aquadæk over sektionvis. Da man skulle nedtage det, var der gået for lang tid, og der var i mellemtiden bygget et ventilationshus. Det bevirkede, at de ikke kunne nedtage dækket på samme måde.

Overdækningen skulle oprindeligt have stået i 4-6 uger, men blev stående i 4 - 6 måneder. Han var klar over at opførelse af ventilationshuset ville blive en forhindring ved nedtagelsen af dækket, men han tænkte ikke, at de ville skade arbejdet. Men en måned før de skulle nedtage dækket, blev han klar over, at de derfor ikke kunne benytte samme måde ved nedtagningen. Dette forhold er beskrevet i en række mails.

Det drejer sig f.eks. om bilag 7f, ligesom der er en mail fra V5 der omtalte forholdet.

F1 var afhørtes medarbejderrepræsentant eller sjakbajs, og han havde nogle drøftelser med V5 og V2, som er konduktør hos tiltalte. De havde dagligt drøftelser om arbejdets tilrettelæggelse. Han blev ikke bekendt med mailen med det samme. F1, V2 og V7 blev enige om en tidsplan, men på grund af vejrliget var det for glat, og planen blev ændret.

Det blev afholdt et møde torsdag den 17. januar 2013, og der fik de at vide, at de kunne booke kranen, som derefter blev bestilt af V7 på afhørtes vegne. Kranen var deres eneste mulighed for at sikre arbejdernes sikkerhed under nedtagningen. Men kranen var ikke ledig før den 22. januar. Det var planen, at medarbejdernes sikkerhedsline skulle fastgøres til kranen. Det var ikke tilstrækkeligt at fastgøre linen til en drage. Sikkerhedslinen kunne blive ind til 1½ meter lang. Han var ikke involveret i arbejdet den 22. Men om morgenen havde han haft et kort møde, hvor også afdøde deltog. De drøftede nedtagningsplanen, bilag 7d, og han instruerede dem i overensstemmelse hermed.

Selvom snerydningen var anført sidst i planen, var det alligevel meningen, at

de skulle begynde med fejning. De skulle fastgøre deres line til tårnkranen.

Det stod ingen steder, at de ikke måtte arbejde med overdækningen i frostvejr. Det stod ikke i montagevejledningen. Det var kun blæst og sne, de frygtede, og han har aldrig hørt om, at nogen tidligere er brudt gennem taget. Der står intet om, at man ikke må gå på pladerne. Man skal gå på vangerne og ikke kun på plasten. Vangerne er de stivere, som pladerne ligger på. De ligger med en skiftende afstand på hhv. 25 cm. og 60 cm. De havde dog kendskab til X1's hjemmeside, men de anså ikke frost som noget problem på trods af disse oplysninger. Hans konduktør kom senere til arbejdspladsen den dag.

Den pågældende dag den 22. januar var kranen til deres rådighed fra kl. 09.00. F1 og F2 vidste godt, at de ikke måtte gå i gang, før de var fastgjort til kranen. Det havde F1 også sagt samme morgen i , d.v.s at de ikke ville gå i gang, hvis kranen ikke var klar.

Når de kom om morgenen, skulle de melde sig på byggelederkontoret, hvor bl.a. V7 sad. Kranføreren ville der udlevere en walkie talkie, så de kunne kommunikere med ham, medens de arbejdede. Han ved ikke, om de meldte sig på kontoret. De har brugt en tårnkran mange gange, og fremgangsmåden var den samme. De havde et fast samarbejde med kranføreren også i forbindelse med, at de skulle have materiale op på taget, som var det eneste sted, hvor de kunne opbevare det. Selerne lå i bilerne. Men afdøde skulle i virkeligheden have gået på det faste stillads, hvorfra de skulle have afmonteret taget ved at løfte koblingerne på hver side af spændet, så kranen blot kunne løfte afsnittet af se billed 6. Koblingen sidder mellem to drager, nemlig dragen fra taget og dragen fra stilladset. Forinden havde man løftet de løse plader af. De skulle have line på under det arbejde

Afdøde var en af Danmarks bedst uddannede stilladsmontører, jf. bilag 3, uddannelsesbeviserne, herunder havde han en toårig stilladsmontør uddannelsen, det var et led i hans egentlige uddannelse, at han lærte noget om sikkerhed.

Forsvareren dokumenterede det af ham fremlagte bilag 3, og afhørte forklarede, at afdøde derfor også var uddannet i montering af aquadæk. Han værnede meget om sin sikkerhed. Han havde hjelm på, han ved ikke, hvorfor han ikke havde sele på. Afhørte var på pladsen en gang om ugen. Han talte også med folk, om der var nogle sikkerhedsproblemer. Det var V2, der stod for instruktionen.

De valgte at bruge kranen. Men det var aftalt med V6 fra X2, og det var den mest sikre måde at udføre arbejdet på. Hvis stilladsarbejdere bruger en anden fastgørelsesmetode, risikerer de at få blodpropper, idet der ofte kan gå lang tid, før de bliver hentet ind efter et uheld. Det pro-

blem var der ikke, når de brugte tårnkranen.

Forholdt bilag I-3, side 3, afhøringsrapport, har han vedstået sin forklaring om tårnkranen, men tilføjet, at hvis de havde brugt den anden metode, kunne de risikere andre medarbejders liv og færghed, når de skulle hente dem ind. De fleste stilladsarbejdere ville foretrække at henge i en kran.

Foreholdt bilag 7 side 3, 3. afsnit har han vedstået sin forklaring om APV og sikkerhedsudstyret hos afdøde. Alle medarbejderne får en sådan.

Der er en stilladsklub, som ser på ulykker. Klubben består af stilladsmontører fra hele landet, som varetager montørenes sikkerhed og forhandlinger, og de har udtalt, at selskabet ikke kunne have tilrettelagt arbejdet på en mere sikker måde. Bilag 7e er underskrevet af V10 og V9

Vidnet V2 forklarede, at han leder arbejdet og foretager opmålinger og udregner priser. Efter aftale med X2 udsatte de nedtagningen, fordi der var for meget sne og blæst. På et tidspunkt efter den 16. januar var han til møde med V5, og de talte om, hvordan de kunne få overdækningen ned, og han sagde, at det var besværligtgjort af vejret. De talte også med F1, der sagde, at de kunne tage kranen, og den kunne han hænge sig fast i. Herefter talte V5 med V7, der er sikkerhedsansvarlig i X2, der ville undersøge, om de kunne få kranen, og de fik herefter stillet kranerne til rådighed den 22. januar. Det blev noteret på tavlen. Samme dag udarbejde han og X3 et tillæg til APV.

Foreholdt bilag 7c, APV har han forklaret, at de talte om kranen og fastgørelsen dagen før og samme dags morgen, og F1 var sikker på, at han ville have kranen, fordi kranen kunne holde ham i den lovpligtige vinkel.

Overdækningen skulle først ryddes for sne, fordi han ikke ikke kunne få aquadækket af enkelt vis. Det var aftalen, at de skulle tage hver anden pladerække ud, så kranen kunne komme til kassetterne, og at F1 skulle have selen på om morgenen. De aftalte også, at F1 skulle gå på vangerne på pladerne. Men F1 kom dertil før beregnet, og vidnet var der ikke ved ulykken.

De havde ikke tidligere brugt kranen til at fastgøre dem, men det var F1's ide. Der var lagt et tidspres på dem.

Han er bekendt med X15's vejledning om aquaplader, bilag 9 f. Det kunne godt være et problem, at det var frostvejr, hvor pladerne bliver mere skøre.

Stilladsarbejderne skulle gå på vangerne, fordi pladerne ikke var egnede til at gå på.

F1 var hans højre hånd på X, de talte sammen to til tre gange om

dagen.

F2 var nyudlært, og F1 var meget dygtig. Normalt overholdt F1 altid sikkerhedskravene, og han havde sin sele på også i . Han vidste mere om sikkerhed end vidnet.

Men han kunne ikke hænge gedetøjet i wiren. Hvis de havde gjort det, havde de ikke kunnet bjerge ham efter uheldet. Men hvis linen i stedet var blevet sat fast i kranen, ville han have fået den rette vinkel. Kranen kunne følge ham og hente ham ind om nødvendigt. Han ville i hvert fald have hovedet oppe over pladerne, hvis han faldt. Kranen ville ikke have haft nogen problemer med at holde ham.

Alle stilladsarbejdere har fået en APV mappe udleveret, og den ligger i deres lastbiler. Tiltalte har ikke fået kritik fra stilladsklubben. De syntes, at det var en bedre ide at bruge kranen end andre løsninger. Det burde gøres lovligt, og det er bedre at hænge i kranen end i et stillads, der har risiko for at vælte. Det var en H sele, som F1 skulle anvende. De vidste ikke, at det var ulovligt at bruge kranen. Men man må godt stå i en kurv i en kran.

Vidnet V1 har forklaret, at han den pågældende dag var kranfører på et projekt ved X. Dagen forinden sagde V7 til ham, at han skulle stå til rådighed med en yoyo hængende i kranen, og den skulle medarbejderne hænge deres seler i. De talte ikke om, hvordan han skulle kommunikere med stilladsarbejderne. Men han blev ikke kontaktet af stilladsfirmaet, de kom først ved 9.30 tiden, og de gik i gang uden at kontakte ham, og de havde hverken yoyo eller H sele på. Han så F1 og F2, som han kender, fordi han havde ført kran for dem under projektet. Han så de tog en række plader af, og pludselig var de væk. Han så dem ikke rydde sne, men vidnet var også optaget af andet arbejde. De var begge oppe på aquapladerne og havde hverken yoyo eller seler på. Han har også set stilladsarbejdere arbejde på lignende plader uden faldsikkerhedsudstyr. Så han accepterede det og gjorde ikke noget, da de ikke kontaktede ham.

Han kørte andre opgaver for andre firmaer på pladsen. Sikkerhedsorganisationen førte tilsyn med hans arbejde. Han er ansat hos X4, som var en del af X5

Der var mange, der skulle bruge ham. Han kan huske, at der var lidt sne, det lå ikke i driver. Han kan ikke huske, om de havde fejlet al sneen væk, da ulykken skete. Han holdt normalt kontakt med sine samarbejdspartnere via walkie talkier. F1, der var den stilladsmand, der var bedst til at dirigere kraner, kontaktede ham ikke. Han overvejede også at kontakte V7

Foreholdt bilag 2, afhøringsrapport, forklarede vidnet, at han kunne vedstå sin forklaring, men bestred, at han skulle have forklaret, at han tidligere har

brugt kranen med sikkerhedswire. Der var ingen APV, og hvis den havde været der, skulle de have mødtes, inden arbejdet blev sat i gang, det var det han fortalte betjenten.

Vidnet F2 har forklaret, at han var ansat hos tiltalte og var med i en opgave på X. Han havde været på byggepladsen i et godt stykke tid. Han var bekendt med overdækningen. Han var ikke med til at opsætte stilladset, men kun til nedtagningen af stillads og overdækning. Han fik opgaven af V2, og han fik en arbejdsseddel herpå.

På dagen for ulykken lavede de bure til opbevaring af stilladset og fejede sneen væk fra taget, idet de gik på en stribe ned på begge sider af dækket. Derefter stod de på pladerne, så de kunne tage en mellemliggende plade af jf. billed 5. De havde hjelm på, men der var ingen steder, hvor de kunne gøre linen fast. Han var ikke bekendt med deres mulighed for at bruge kranen. De talte ikke om brug af sele. Hvis de havde brugt sele, der var fæstnet til stillads eller lignende, kunne de, fordi de bukker sig ned ind i mellem, hurtigt komme til at hænge fast i noget, og så er selen mere til gene end til gavn.

De kravlede hen over taget og tog plademe op og vippede dem hen på det resterende tag. De holdt pause på et tidspunkt, og de talte ikke om sikkerheden.

Der var intet tilsyn med deres arbejde den dag inden ulykken, han så ham ikke, men han var der rimelig tit.

F1 stod op, da ulykken skete, han stod med kosten, han skulle nok op at hente den. Han kan ikke huske, hvorfor han gik derop. Han hørte lyde, inden pladerne sprængtes. Han vidste noget om sikkerhed og aquaplader, og at stilladsarbejderne kun skulle på vangerne. Han fik først noget at vide om kranen, da han kom hjem på pladsen. Tillægget til APV havde han ikke kendskab til. Forevist bilag 7d, tillæg til APV, har vidnet forklaret, at den er han ikke bekendt med.

Han kan ikke huske, om det i blev drøftet, hvorledes arbejdet skulle udføres, men han hørte det efterfølgende. Han fik da at vide, at kranen stod til rådighed, fordi det ville F1 have. Forholdt bilag 4-0 og bilag 5, afhøringsrapport, har han forklaret, at han ikke kan huske at have talt med politiet, men F1 var meget erfaren og god til at gøre det sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Foreholdt punkt 5, "V2' havde formentlig fået instruktionen om morgenen på kontoret" har han forklaret, at han godt kan huske, at han blev afhørt telefonisk. Det var formentlig V2, der havde modtaget instruktion. Det, han forklarede, var noget, han fik at vide efterfølgende på pladsen, forinden han blev kørt hele vejen hjem. Han vedstod i det hele sin forklaring.

√4 har som vidne forklaret, at ulykken skete i en gård på , hvor en ansat var faldet ned igennem en overdækning. Politiet viste ulykkesstedet frem, der var et hul i aquadækket, der svarede til det, den ansatte gik igennem. Det var en kold og blæsende dag med 3 minus grader. Der var sne forskellige steder på taget, og et led af overdækningen var fjernet, og sneen fejlet væk.

Hun fik at vide, at den medarbejder, der var faldet ned, ikke havde været fastspændt i en sele. Hun traf ikke nogen fra virksomheden, heller ikke den anden ansatte. Hun undersøgte arbejdsstedet for at afdække ulykken. Hun tog nogle billeder, og efterfølgende kontaktede hun arbejdsgiveren. De talte sammen om aftenen. X3 havde forklaret, at det var aftalt, at den medarbejder, der skulle nedtage stillads og overdækning, skulle fastgøre sin sele til en tårnkran, der befandt sig ved byggepladsen. Den følgende dag besigtigede hun sikkerhedsudstyret og konstaterede, at der bl.a. var en 2 meter lang line med en falddæmper. Hun fik ikke forevist den kæde, som de ville have anvendt, fordi det ikke var lovligt at bruge kranen på den måde. Udgangspunktet var en kollektiv sikkerhedsforanstaltning og først til sidst den individuelle sikkerhed. Hvis man skal fastgøre sig ved en kran, skal man stå i en kurv, og så ville det have været et helt andet arbejde.

Arbejdet skulle have været tilrettelagt således, at der ikke var en risiko som denne tilstede. Pladerne var meget skrøbelige og tålte ikke frosten. Foreholdt bilag 9f, "Information om færdsel på Aqua-Dæk", har vidnet forklaret, at oplysningerne hidrørte fra firmaet, XI'S , hjemmeside. På byggelederkontoret var der en anvisning vedrørende samme emne, som angav en kurve, der var mindre stejl, end den i det fremlagte bilag. Hun overdrog påbuddet til arbejdsgiveren den følgende dag.

Når der er sne, kan man ikke se, hvor man træder, således heller ikke se de vanger/åse, man skal gå på. Det betyder også, at der kan være glat. Det bliver mere skrøbeligt. Man må vente med at udføre arbejdet til, vejret bliver bedre. De fulgte ikke straks påbuddet op, idet det blev påklaget, og det gjorde forbuddet også.

Bilag 7d indeholder de oplysninger, hun har fået fra arbejdsgiveren. APV fik de dagen efter. Tillægget hertil fik hun også forevist.

Påbud og forbud blev givet samme dag. Der blev ikke afgivet yderligere reaktioner.

Tillægget til APV, bilag 7e, har hun ikke set, og hun ved ikke på det foreliggende, om det ville være i overensstemmelse med reglerne.

Hun fik at vide, at kranen var booket til arbejdet.

Hun har ikke tidligere set billed nr. fem, men det ser ud til, at der har været

ryddet for sne, og så ville man kunne se vangerne. Hun har ikke billedet af tavlen med bookningen af kranen.

De i DD5 side 5 nævnte ankerpunkter, er ikke aktuelle ved benyttelse af kran. Ankerpunktet må ikke være flytbart.

Vidnet V6 har forklaret, at han er ansat i X6 som OHS supervisor. Inden da havde han været ansat hos X2, til, selskabet gik konkurs. Han førte tilsyn på arbejdspladsen på X, og han kom der 1-2 gange om ugen. X2 var hovedentreprenør og underentreprenører, og det var X2, der styrede pladsen. De skulle total renovere hotellet. Glastaget var beskyttet med plader. Hele opbygningen var overdækket, så man kunne arbejde uanset af vejrliget.

Dagen før ulykken drøftede de nedtagningen af overdækningen, og at det var nødvendigt, at nogen gik ud på overdækningen, så kranen kunne få fat i dragerne. De drøftede også sikkerhed under arbejdets udførelse. Det var blevet aftalt med X3, at montøren skulle have en "fladsikring" og hænges fast i tårnkranen. Det ville være svært at nå ham, hvis han var hængt op på en anden måde, hvis han faldt igennem. De talte med V7, og de vidste godt, at det ikke var lovligt, men det var alligevel det bedste ud fra en sikkerhedsvurdering. Arbejdet burde have været foregået fra en krankurv, og de skulle have haft tilladelse til at benytte den fremgangsmåde. En kran krog er ikke en fast krog. De skulle ellers have brugt et gedetøj, der kunne hænge fast i begge sider. Hvis han kom til at hænge dernede, ville der ikke være nogen, der kunne hjælpe ham, fordi de ikke ville kunne få fat i ham og hale ham op. Hvis de havde benyttet Arbejdstilsynet anvisning med at binde en wire fra et tårn til et andet fast punkt, ville det også have betydet, at de i givet fald ikke havde kunnet hale ham ind. Det var vanskeligt at reservere en kran, den var i brug for mange steder. Man kunne bestille den ved at anføre det i skemaet, som sket.

V7 har som vidne forklaret, at han er ansat i X7. Han koordinerede sikkerheden i fællesområderne. V6 var sikkerhedschef og dermed hans overordnede. Vidnet var ansat på pladsen. Han var koordinator under hele forløbet og begyndte i september 2011. Han fortsatte til 1. april, hvor han blev ansat i et andet firma.

Han blev kontaktet af tiltalte ved V2 eller X3, og de spurgte om det var muligt at bruge kranen som sikkerhed for de, der skulle gå på overdækningen, så ville de sætte deres sikkerhedsliner fast i den. Han kontaktede kranføreren, og denne bekræftede, at det kunne være en løsning. Han var på pladsen, da ulykken skete. Han havde ikke nogen betænkeligheder med at bruge kranen, der var dimensioneret til at løfte meget mere end en mand vejer.

Det er rigtigt, at tårnkranen ikke udgør et fast ankerpunkt, men det var det

øverste punkt, og kranføreren kunne overskue det hele. Det ville have været muligt i stedet at fastgøre linen en wire, der skulle løbe langs med det, man arbejdede med, og som skulle flyttes i takt med, at de fjernede overdækningen. Det ville dog være en meget mere omstændelig affære, og det indebar også, at der var nogen, der skulle kravle op og gøre wiren fast. Hvis afdøde havde brugt faldsikringen, så ville han have været stoppet kort efter, at han var kommet i gennem taget, og han ville have kunnet været hejst op på taget. Hvis de havde brugt wiren, havde de risikeret, at han ville have hængt der længe. De ville ikke have kunnet bygge noget op nedefra.

På hans forespørgsel accepterede kranføreren at udføre opgaven. De talte ikke noget om, hvordan samarbejdet med kranføreren skulle etableres, det stod X3 for.

V5 har som vidne forklaret, at han var byggeleder på tag og facade, og at han nu er ansat i firmaet X0. Han blev ansat i 2009 hos X2. Hans arbejde bestod i koordinering og planlægning. Han vidste, at arbejdet skulle foretages, idet han havde afmeldt overdækningen. De fandt ud af, at det ikke var lige til jf. sagens bilag 1.

De talte med nogle fra X3¹⁵ stilladser. De talte om, at de for at lave faldsikring havde udfordringer, fordi medarbejdernes line skulle fastgøres over arbejdsområdet. De besluttede derfor at anvende tårnkranen. V2 og F1 havde mødtes herom på taget. De drøftede forskellige muligheder. Der var F1, der foreslog kranen. F1 deltog i drøftelserne, der varede i ca. ½ time og fandt sted formentlig nogle dage efter mailen. Der var ikke andre til stede. V7 var inde over på et senere tidspunkt, og det var muligvis vidnet, der kontaktede ham for at se, hvornår de kunne bruge kranen, og om metoden var sikkerhedsmæssig forsvarlig.

Vidnet havde ingen betænkeligheder ved dette arrangement. Kranen var ikke bragt i forslag for at spare, det var den dyreste metode, så det var ikke penge, der drev sagen, det var heller ikke tidspresset, men det var den bedste metode.

Han ved ikke, hvad de havde drøftet om kommunikationen. Det var først efterfølgende, de fik at vide, at de ikke måtte bruge kranen som faldsikring. Der var et stort tidspres fra bygherren. De skulle være færdig 1. maj

Det er vidnets opfattelse, at afdøde havde været ude at rydde sne om formiddagen og skulle formentlig blot hente kosten.

Vidnet V8 har forklaret, at han var byggeleder og havde et overordnet ansvar for det udvendige arbejde, tag og fag.

Han var overordnet i forhold til V5. Han begyndte i juni 2011. Det var på X, han blev hjemsendt 14 dage efter. Han er nu

ansat hos X9

Bygherren ville udskifte paptaget ved glastaget, og det var derfor nødvendigt for at undgå vandskader, at overdække taget. De fik et tilbud herpå fra tiltalte. De satte overdækningen op ved at lægge sektionerne på plads fra beton platformen, men inden nedtagningen, var der sket bygningsmæssige ændringer, så de ikke kunne bruge samme måde til at demontere overdækningen. De var i tvivl om, hvordan det skulle foretages. Deres egen organisation blev ikke spurgt om, hvordan de skulle nedtage, og V7 var inde over problemet. Han førte ikke samtaler med X3. Han blev gjort bekendt med den valgte metode inden ulykken. Han fik at vide, at det var svært at finde en fastgørelsesmetode. De besluttede at anvende kranen som fastgørelsespunkt. Han kan ikke huske, om han talte med X3 om det. De talte om, der var andre muligheder, og om de kunne bygge noget op. Men det var der ikke, så det havde de ikke løsningen på. Det var ikke et økonomisk aspekt. Brug af kranen var ikke dyrere, men de skulle have frigjort den ren logistikmæssigt. Reservationen fremgik af den hvide tavle på kontoret. Han så dem ikke arbejde den pågældende dag.

De havde opført ventilationsmomenterne efter tidsplanen, og det er rigtigt, at det gjorde, at det ville blive svært at demontere overdækningen. Der var et generelt stort tidspres på sagen.

Vidnet, V9, har forklaret, at han var tillidsmand den 22. januar 2013 hos tiltalte. Han er stadig ansat. Han er stilladsmontør. Han har været der i 3½ år. De mødes hver morgen i , hvor de spiser morgenmad og får uddelt opgaverne, og de drøfter de specielle opgaver. De drøfter også sikkerheden i visse tilfælde. F15 holdning var meget stram. Vidnet var med, da F1 skulle arbejde med overdækningen, idet noget plastik var blæst af. De havde begge seler på. De klikkede sig fast to steder. De skulle fastgøre plastikken til dragerne. Når de flyttede sig i forbindelse med fastgørelse af plastikken, flyttede selen i takt med, at de gik frem.

Han var på ferie, da ulykken skete.

Han har været i 8-9 stilladsfirmaer, og tiltalte kræver, at de overholder sikkerheden, og de bliver fyret, hvis ikke de overholder sikkerheden.

Vidnet, V10, har forklaret, at han også går under navnet "V10". Tiltalte tager sikkerheden meget alvorligt. De mødes hver morgen og drøfter, hvad de skal lave, hvis sagen er ny.

Han var sikkerhedsrepræsentant i firmaet. De skulle have et møde på kontoret om det, der var lavet inden for et plateau. De fik at vide, at de havde indkaldt en tårnkran, som de ville bruge. De talte lidt om det i . F1 var også til stede, og de også talte om tårnkranen.

Stilladsklubben hører, når der er sket en ulykke, og der har ikke været nogen kritik fra klubben.

Oplysninger i sagen

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter de afgivne forklaringer lægger retten til grund, at overdækningen af X⁵ atriumgård foregik ved, at overdækningen blev samlet på et fladt tag og derefter sektionsvis skubbet udover atriumgården, således at denne til sidst var fuldstændig overdækket.

Det findes endvidere godtgjort, at nedtagningen af overdækningen blev forsinket af forhold, som tiltalte ikke var skyld i, og at nedtagningen ikke kunne foregå på samme måde som opsætningen, idet der imellemtiden var opført et ventilationshus, der hindrede denne fremgangsmåde. Først den 10. januar 2013 afmeldte V⁵ overdækningen, og på grund af vejrliget var det først den 16. januar 2013 muligt at begynde nedtagningen af overdækningen.

Det lægges endvidere til grund, at nu afdøde havde taget en toårig stilladsmontøruddannelse og gennemgået en lang række efteruddannelseskurser, ligesom han var meget optaget af kollegemes og egen sikkerhed under arbejdets udførelse.

For at sikre medarbejderne under nedtagningen havde tiltalte sikret sig, at der var en kran til medarbejdernes disposition. Denne var først disponibel den 22. januar 2013.

X³ havde den 22. januar om morgen holdt møde med nu afdøde, og der var udarbejdet en APV. Det findes endvidere godtgjort, at kran med fører var til firmaets rådighed i det ønskede tidsrum, ligesom line og andet sikkerhedsudstyr ligeledes var til stede.

Efter vidnerne F²⁵ og V¹⁵ forklaring lægger retten endvidere til grund, at nu afdøde og vidnet ikke forud for nedtagningsarbejdets påbegyndelse havde aftalt nogen fremgangsmåde med kranføreren, ligesom de ikke var i besiddelse af walkie talkie til brug for kommunikation med kranføreren.

Efter de afgivne forklaringer lægger retten til grund, at nu afdøde og vidnet ikke brugte sikkerhedslinje forbundet med tårnkranen eller andet eller brugte andet sikkerhedsudstyr. Ligesom det lægges til grund, at det firma, der fabrikkerer aquadækket havde tilkendegivet, at dækket ikke tålte den samme belastning i frostvejr.

Efter vidnet **V415** forklaring lægger retten til grund, at det ikke er sikkerhedsmæssigt forsvarligt at bruge tårnkranen på den anførte måde, og at det derfor heller ikke var tilladt. Det findes endvidere efter den af **X3** afgivne forklaring godtgjort, at nu afdøde ikke havde fået at vide, at aquadækkene lettere brast i frostvejr. Det findes endelig godtgjort, at nu afdøde og **F2** var begyndt nedtagningen af overdækningen uden brug af sikkerhedsline eller andet sikkerhedsudstyr.

Herefter finder retten, at tiltalte har handlet sikkerhedsmæssigt uforsvarligt og dermed er skyldig i den rejste tiltale, idet han havde godkendt brug af kran til nedtagning af overdækningen, selv om dette ikke var tilladt, idet han ikke havde tilkendegivet over for nu afdøde, at han ikke måtte gå på aquadækket, når det var frostvejr, som det var på ulykkesdagen, og endelig ved ikke i tilstrækkelig grad at have sikret sig, at nu afdøde og **F2** havde anvendt sikkerhedsline eller andet sikkerhedsudstyr.

Retten finder herefter, at tiltalte har gjort sig skyldig i overtrædelse af arbejdsmiljølovens § 82, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2 og stk. 5, nr. 1, jf. stk. 4, jf. § 86, jf. § 38, stk. 1 jf. bekendtgørelse nr. 559 om arbejdets udførelse af 17. juni 2004 § 30, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. § 13, nr. 1. Straffen fastsættes til en bøde på 70.000 kr.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, **T** straffes med en bøde på 70.000 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

H.Fog-Petersen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 9. juli 2014

Gül Gimbukut

